

qualitat, una televisió líder en audiència i una televisió de referència, no? En aquest sentit voldria que ens analitzés una mica el camí de tot plegat. I també, en certa manera, dir-li que potser –permeti'm la gosadia, eh?– està en cert deute amb aquest Parlament. En anteriors compareixences seves havia pres el compromís de fer algun acte conjuntament el que era TV3 i el Parlament, i, per tant, doncs, recordar-li el fet.

El president

Gràcies, senyora Borràs. Té la paraula el senyor Sáez.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Molt bé, doncs. Estem en deute, és veritat. I em sembla que no revelo cap intimitat si dic que en l'última sessió, un contacte institucional que vam tenir amb el president del Parlament, vam iniciar un camí que jo crec que ens permetrà, en poques setmanes, fer efectiu el deute que tenim amb aquesta comissió, amb aquest Parlament.

Miri, jo penso que la mateixa celebració dels vint-i-cinc anys de TV3 és potser el resum més evident del que significa aquest aniversari, no? Fer un programa de més de cinc hores de durada, que va obtenir un 18,6% d'audiència mitjana, i fer-ho a més en col·laboració amb les principals institucions culturals del país, obrint... Van tenir l'amabilitat i la mostra de suport a TV3 d'obrir els equipaments durant la nit com es fa en altres ciutats europees i, per tant, amb un referent del nostre entorn més immediat. Que milers de persones, òbviament pel treball d'aquests equipaments, però també pel suport de la televisió, participessin en aquestes activitats.

Penso que això és el que ha sabut fer TV3 en aquests vint-i-cinc anys: estar al costat de la seva societat, oferir-li un espai de trobada entre els ciutadans que viuen en aquest país, i això és el que hem de continuar fent en el futur. I, lògicament, a ningú se li escapa que els mateixos objectius, en circumstàncies diferents, en contextos diferents, doncs, s'han d'assolir a través de mitjans diferents.

Però em penso que aquesta connexió que es va veure la nit dels vint-i-cinc, i que ja hem rebut sol·licituds per part dels equipaments culturals i que si els pressupostos ens ho permeten, doncs, ens agradaria atendre, de repetir-la anualment, és exactament resumir, en cinc hores i en una nit, el que ha de ser una televisió nacional, que és una televisió al servei del país, del conjunt dels seus ciutadans, de la seva cultura, i ser un altaveu i un lloc de trobada de totes les manifestacions de tipus social, cultural, polític, econòmic que es produeixen entre els seus membres.

El president

Moltíssimes gràcies. Senyora Borràs, té la paraula.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Més enllà d'un programa concret, que no li volem pas treure el mèrit, tot el contrari, nosaltres hem trobat a faltar, en certa manera, doncs, una anàlisi per part de vostè mateix i de qui toca dirigir

TV3, una anàlisi real i realista del que passa. Una mica, si em permet, faré l'exemple en l'àmbit també del que dèiem de la crisi, no? Si un no sap que està patint, o que ve una crisi, o que estan disminuint les audiències, en aquest cas, o que la situació econòmica empitjora, és evident que no es poden posar aquelles solucions que són adients. En aquest sentit, nosaltres no volem cridar el mal temps, tot el contrari. Però dilatar la no-acceptació de quina és la situació, a dia d'avui, de no-lideratge, de no uns bons índexs d'audiència de TV3, això ens porta, sens dubte, no a les millors solucions, no?

Per tant, en aquest sentit, doncs, reclamar-li una mica això. Reclamar-li també aquesta ambició que, en el fons estic segura que compartim, però que això s'ha de traduir després a la pràctica i en una realitat. Perquè, si no, el que és qualitat, audiència i referència, a dia d'avui, allò que..., aquell eslògan –ben trobat, jo crec– que en el seu dia va ser «la nostra», cada dia ho és potser per uns quants menys.

Gràcies.

El president

Gràcies als dos.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la celebració d'una missa a Montserrat amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de TV3 (tram. 322-00056/08)

Té la paraula el senyor Miralles per a la pregunta número 21, adreçada igualment al president del consell de govern de la corporació.

El Sr. Miralles i Conte

Gràcies, president. Senyor Sáez, en primer lloc, doncs, voldria felicitar de nou, però en aquest cas en seu parlamentària els vint-i-cinc anys de TV3, i que això sigui extensiu als treballadors, a les treballadores, als professionals i als directius de la casa.

Bé, en aquesta pregunta vull compartir una queixa de la Lliga per la Laïcitat, una plataforma que té, entre altres, Comissions Obreres, la UGT, la Federació de pares i mares d'alumnes, els Moviments de Renovació Pedagògica, la Fundació Ferrer i Guàrdia, i tantes d'altres, sobre les informacions que es van donar en diversos informatius el dia 7 de setembre, on es relacionava vint-i-cinc aniversari, missa a Montserrat i ofrena floral de directius de TV3. Una queixa que el nostre grup parlamentari compartim. La compartim perquè un servei públic, doncs, per ser més respectuós amb la societat en la qual estem i més plural, ha de ser més laic. I en aquest sentit crec que és il·lustratiu, doncs, la notícia, com es va presentar. I, per tant, reculli aquesta queixa.

Cito textualment: «Els actes per a la celebració dels vint-i-cinc anys de TV3 ja es van encetar ahir, durant la celebració de la missa conventual, on la direcció de TV3, amb Mònica Terribas al capdavant, juntament amb

Francesc Rosaura, director i presentador del programa *Signes dels temps*, encarregats, juntament amb moltes altres ofrenes, de portar a la Mare de Déu de Montserrat una ofrena floral magnífica amb el logotip dels vint-i-cinc anys de TV3.» I tanco la citació. Això és com es va donar la informació als informatius de TV3. Per tant, volem saber què en pensa... (*Remor de veus.*)

El president

Vostè perdoni. Perdoni. Endavant, si us plau. Senyors diputats. Senyors diputats... Continui, senyor Miralles, per favor.

El Sr. Miralles i Conte

Gràcies, i no entenc per què se m'ha tallat. Però bé, gràcies. Si fa gràcia, doncs...

El president

No l'he tallat, jo. Jo no el tallo. No, no... Dic: «senyores i senyors diputats».

El Sr. Miralles i Conte

Simplement respecte és el que demano, també, igual que pel conjunt de diputats i del senyor president.

El president

Senyor Miralles, el té tot. I el seu raonament és lògic. Endavant, si us plau.

El Sr. Miralles i Conte

Molt bé, doncs. Insisteixo en què en pensa, senyor Sáez, d'aquest tipus d'informació, i què va portar a comunicar amb missa més ofrena floral com a inici dels vint-i-cinc anys de TV3.

El president

Gràcies, senyor Miralles. Té la paraula el senyor Sáez.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Bé. Jo, en primer lloc, crec que hem de respectar totes les opinions, i, per tant, també entenem des del respecte el que ha dit la Lliga per la Laïcitat i que vostè se n'ha fet ressò aquí.

Potser aclarir una mica que TV3 no ha organitzat ni ha celebrat cap missa. Televisió de Catalunya va rebre una invitació per part del monestir de Montserrat, d'acudir a un acte que el monestir de Montserrat va voler que fos també de celebració dels vint-i-cinc anys. Nosaltres entenem que Televisió de Catalunya ha d'anar a qualsevol àmbit, col·lectiu, església o grup que vulgui sumar-se a la seva existència i a la seva feina; i, per tant, ho vam fer des d'una absoluta normalitat. I també en la línia del que caracteritza la relació habitual de Televisió de Catalunya amb les diferents confessions religioses que hi ha a Catalunya, que disposen de diversos espais i llocs de participació en el conjunt de la programació. Perquè entenem que, precisament com diu en la seva nota la Lliga per la Laïcitat, el que s'ha de fer des del

servei públic no és obviar el fet religiós, sinó tractar-lo d'una manera equitativa, en funció de les sensibilitats que hi han en una societat.

Si això ha donat peu a una interpretació que Televisió de Catalunya ha organitzat una missa, i que això formava part dels actes de la celebració, doncs, possiblement no ho hem explicat prou bé. Però el que hem fet, el que s'ha fet des de Televisió de Catalunya i que a tots ens ha semblat correcte és atendre una invitació feta d'algú que volia sumar-se i que volia mostrar la seva satisfacció per aquests vint-i-cinc anys de televisió pública.

El president

Moltíssimes gràcies als dos.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les estratègies per a incorporar i reflectir en les audiències la diversitat de la immigració (tram. 322-00055/08)

Té la paraula igualment el senyor Miralles per fer la pregunta número 22, igualment adreçada al president del consell de govern.

El Sr. Miralles i Conte

Una prèvia, president. Se m'ha esgotat el temps de...?

El president

Sí, sí, senyor Miralles.

El Sr. Miralles i Conte

Gràcies. Bé, doncs, la següent pregunta va en la línia d'agrair, en primer lloc, als serveis de la comissió de no haver incorporat aquesta pregunta en el bloc de les audiències. Perquè, tot i que hi apareix la paraula «audiències», jo sóc dels que penso que no tot s'hi val a la televisió pública i a la ràdio pública per les audiències. I, en aquest sentit, tractar el tema dels nouvinguts o de les persones immigrades, els nous catalans i catalanes, per veure com i de quina manera, doncs, es pot assumir, des de la corporació, el nou repte, per entendre'ns, de fer país, de com es reflecteix, de quines estratègies s'impulsen per incorporar i per poder garantir aquesta qüestió de fons de la Catalunya realment existent, la dels 7.200.000 persones que viuen a casa nostra, en la qual creiem que tenim una doble oportunitat, que tenen una doble oportunitat, que es puguin plasmar nous reptes per a la corporació.

Per què una doble oportunitat? Perquè els canvis legislatius que s'han produït a la corporació, a l'entorn, i els canvis també directius a TV3, a Catalunya Ràdio... Les noves programacions ens ho poden facilitar. I segon, això va vinculat a una Catalunya que, en els darrers deu anys, doncs, ha incorporat a la seva realitat, al seu país, quasi un milió de persones, en els darrers deu anys, nouvinguts de molts indrets del món. I això, vist des d'altres llocs d'Europa, s'ha fet, entre cometes, «amb normalitat». Amb contradiccions, però amb normalitat.